

30 maj 2019 R

PETYCJA emerytek z roczników 49-52

Prawie sześć i pół roku od wprowadzenia ustawy nowelizującej art.25 ust.1b ustawy z FUS osoby z roczników 49-52 które nabyły prawo do emerytury z art.46 w zw. z art.29 na mocy art.24.1.ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r o emeryturach i rentach z FUS oraz wypłaty świadczeń pieniężnych przysługujących z art.129.1 z dniem osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego czyli przed 1 stycznia 2013 r , a jedynie nie złożyły wniosku o jego wypłatę nadal stanowią jedyną grupę wcześniejszych emerytów dla których pomimo aż nadto widocznej i rażącej niesprawiedliwości stanowiącej pogwałcenie prawa o ochronie praw nabytych i zaufaniu obywatela do państwa prawa Art.2 Konstytucji jak i z mocy art.3 K.C.(prawo nie działa wstecz) nadal stosuje się art.25 ust 1b obniżając świadczenia. Ponad sześć lat "dialogu społecznego" z władzą skutkowało jedynie tworzeniem nowych zapisów w ustawie oraz tworzeniem różnego rodzaju pułapek i przepisów prawnych mających na celu uprawomocnienie znaczenia DATY ZŁOŻENIA WNIOSKU. Zmiana interpretacji znaczenia daty złożenia wniosku wynikająca z art.129.1 w kombinacji z art.116.1 pozwoliła na stworzenie fałszywych okoliczności dających podstawę do obejścia ustawy (Art. 58. § 1. "Czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy.") i stosowania art. 25 ust.1b u emerytek, których w świetle prawa ta ustawa nie dotyczyła. Nie neguję zasadności wprowadzenia art.25 ust.1b, ale nie można dokonywać "egzekucji" na kimś kto zgodnie z prawem a nie w wyniku przestępstwa nabył prawo do emerytury na określonych ustawą warunkach, bo to jest naruszenie prawa. Dlatego uważam, że objęcie regulacją naprawczą również roczników 49-52 jest w pełni uzasadnione, gdyż zgodnie z art 32 ust.1 Konstytucji wszyscy są równi wobec prawa i wszyscy mają prawo do równego traktowania.

Wyjątkowość rocznika 53 nie taka wyjątkowa

Wyrok TK z 6-03-2019 r, wyraźnie określił, że stosowanie art.25 ust 1b "w zakresie, w jakim obowiązywał kobiety z rocznika 53 do dnia 30 września 2017 r" jest niezgodne z Konstytucją, co oznacza, że po 1 października 2017 r, czyli po ponownym obniżeniu wieku emerytalnego do "co najmniej 60 lat dla kobiet..."stosowanie art.25 ust.1b ustawy z FUS jest już zgodne z Konstytucją. Tak więc po dniu 1 października 2017 r sytuacja rocznika 53 stała się identyczna jak roczników wcześniejszych 49-52, które nie złożyły wniosków. Nie ma żadnej różnicy jeżeli chodzi o stosowanie art.25 ust.1b ze względu na DATĘ ZŁOŻENIA WNIOSKU. Po co tworzyć jakiegokolwiek ustawy „naprawcze” skoro jest DATA ZŁOŻENIA WNIOSKU? Rocznic 53 ma przywrócone prawo do świadczeń IN ABSTRACTO jak roczniki wcześniejsze, ale o stosowaniu art.25 ust.1 i tak decyduje DATA ZŁOŻENIA WNIOSKU. Wszystkie wcześniejsze emerytki z roczników 49-53 nabyły prawo do wypłaty świadczeń emerytury powszechnej i powinno być ono obliczone na tych samych zasadach i warunkach, na jakich to prawo nabyły. Trudno nie zauważyć, że sposób wprowadzenia ustawy nowelizującej z dniem 1 stycznia 2013 roku był szczegółowo opracowany, podstępny, stworzył sztuczne podziały służące do poróżnienia grupy poszkodowanych. W zamieszaniu jakie powstało nikt nawet nie zauważył, że podniesienie wieku emerytalnego było jedynie stworzeniem okazji do obejścia ustawy i stosowania art. 25 ust.1b ustawy z FUS u rocznika 53, który z racji nabycia prawa do emerytury powszechnej przed 1 stycznia 2013 też był chroniony przez art 2 Konstytucji i art.3 K.C. Samo podniesienie wieku emerytalnego ze względu na zapis "co najmniej 60 lat "nie miało znaczenia na zachowanie prawa do świadczeń w ramach ustawy obowiązującej w dniu nabycia prawa do emerytury. Każda z tych grup została zmanipulowana w celu obejścia ustawy i obniżania świadczeń. Tak więc wszystkie osoby z roczników 49-53, którym stosowano art. 25 ust.1b do obniżania świadczeń powinny być objęte ustawą naprawczą. Tworzenie obecnie wyjątków w postaci uprzywilejowania wyłącznie rocznika 53 byłoby jedynie pogłębieniem niesprawiedliwości i nierównego traktowania przez władze publiczne. Jeżeli kobiety z roczników

49-52 podlegają bezprawnemu stosowaniu art.25 ust.1b ze względu na DATĘ ZŁOŻENIA WNIOSKU to jest rzeczą oczywistą, że rocznik 53 też temu samemu prawu DATY ZŁOŻENIA WNIOSKU podlega. Mamy jedno prawo i jedną Konstytucję, wymagam więc poszanowania zasad równego traktowania w naprawianiu krzywd w równym stopniu dla wszystkich roczników tj.49-53 wcześniejszych emerytów zgodnie z Art.32 ust.1 Konstytucji RP. W

Nie ma zgody na robienie wyjątków w tej samej grupie pokrzywdzonych osób z takimi samymi uprawnieniami, Cała grupa osób z roczników 49-53 nabyła z art .46 (po spełnieniu warunków z art 29) prawo do emerytury powszechnej z art.24.1. po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego art.100.1. na mocy ustawy emerytalnej z dnia 17 grudnia 1998 r a tym samym do wypłaty świadczeń przysługujących z dniem nabycia prawa do wypłaty świadczenia emerytury powszechnej zgodnie z art.129.1. Świadczenie emerytalne nie jest pojęciem abstrakcyjnym, określa ono kwotę obliczoną wg zasad obowiązujących na mocy ustawy , z której to świadczenie emeryt nabył. Tworzenie jakichkolwiek przepisów oraz zmiana interpretacji ogólnie przyjętego znaczenia DATY ZŁOŻENIA WNIOSKU w celu obejścia ustawy i stosowania art, 25 ust.1b ustawy z FUS jest niczym innym jak pogwałceniem prawa do ochrony praw nabytych przez organy władzy publicznej. W całej ustawie nigdzie nie ma zapisu tak ważnego tworu jak DATA ZŁOŻENIA WNIOSKU. Wystarczyło tylko to zapisać w ustawie, że o wysokości świadczenia i sposobie jego obliczenia decyduje DATA ZŁOŻENIA WNIOSKU. Skróciłoby to całą ustawę emerytalną dotyczącą emerytur do kilku stron.

Ustawa emerytalna ściśle określa ;

1. warunki nabywania świadczeń pieniężnych emerytalnych,
- 2.zasady ustalania świadczeń
- 3.zasady i tryb przyznawania oraz wypłaty świadczeń

Ustawa stanowi czytelny zapis i stanowi gwarancję dla osób , które zdecydowały się przejść na emeryturę na mocy tej ustawy . Nie ulega wątpliwości , że odebranie prawa do wypłaty świadczeń w powszechnym wieku emerytalnym obliczonych na zasadach ustawy obowiązującej w dniu nabycia tego prawa czyli przed 1 stycznia 2013 r było naruszeniem art.2 Konstytucji RP o ochronie praw nabytych, sprawiedliwości społecznej i zaufaniu do państwa prawa.

Art,2 KONSTYTUCJA RP

TK wskazał na dwie możliwe interpretacje przepisu

W orzeczeniu z 8 maja 1990 pisze on, iż „obowiązkiem ustawodawcy jest takie stanowienie prawa, by nie naruszało ono ani zasady sprawiedliwości, ani zasady równości jako podstawowych praw konstytucyjnych obywateli”

. Zaś w orzeczeniu z 22 sierpnia tego samego roku, Trybunał orzekł, że „zasada niedziałania prawa wstecz jest jednym z istotnych elementów zasady państwa prawnego (art. 1 konstytucji). Wynikająca z zasady państwa prawnego zasada zaufania obywatela do państwa wymaga – zgodnie z dotychczasowym orzecznictwem Trybunału Konstytucyjnego – by nie «stanowić norm prawnych, które nakazywałyby stosować nowo ustanowione normy prawne do zdarzeń (rozumianych sensu largo), które miały miejsce przed wejściem w życie nowo ustanowionych norm prawnych i z którymi prawo nie wiązało dotąd skutków prawnych normami tymi przewidzianych»”

Z poważaniem, U: B. w imieniu emerytek z roczników 49-52